

ФОРМУВАННЯ СПОЖИВЧИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ШКІРИ ДЛЯ РУКАВИЧОК

Клімкіна С.О., Лісова Ю.В., Охмат О.А.

*Київський національний університет технологій та дизайн
sofiya.klimkina@gmail.com, ua.orlov@i.ua*

Рукавички, які беруть свій початок ще у Давньому Римі, сьогодні стильний та модний аксесуар, що виготовляють з різних матеріалів. Але найбільш поширеним та актуальним матеріалом для пошиття рукавичок залишається натуральна шкіра. Сьогодні шкіру для рукавичок виготовляють з лицьовою поверхнею, з оздоблюванням або без нього; велюр лицьовий або бахтарм'яний; замшу. Рукавичну шкіру відносить до галантерейних шкір. Виготовляють таку шкіру застосовуючи алюмінієве, хромове або алюміній-хромове дублення. Шкіра для рукавичок відрізняється м'якістю та еластичністю. Вона має бути водночас і тонкою і міцною, тому що рукавичка повинна прилягати до руки, повторювати її форму, не стискаючи її і дозволяючи вільно рухатись.

Товщина рукавичної шкіри знаходиться у діапазоні від 0,4 до 1 мм. Відповідно із товстої шкіри виготовляють зимові рукавички, а із тонкої – легкі. Вид шкіряної сировини впливає не тільки на собівартість готового виробу, але і на його споживчі характеристики [1, 2]:

- Шкіра з ягняти – м'яка та еластична структура цього тонкого матеріалу застосовується у виробництві дорогих моделей рукавичок. Чим менший вік тварини, тим вища якість сировини.
- Відрізняється високою якістю шкіра з козлини, з якої виготовляють широкий асортимент шкіряних рукавичок. У порівнянні із попередньою, така шкіра є більш товстішою та жорсткішою і має меншу еластичність.
- Шкіра з оленячої сировини має унікальну структуру, яка забезпечує високий теплозахист долоні. Дуже м'який та еластичний вид шкіри не дивлячись на його доволі велику товщину.
- Шкіряний велюр – один із різновидів матеріалу для рукавичок з не високим ступенем носкості. Зазвичай при виробництві велюру для рукавичних виробів використовують дрібну шкіряну сировину. Для отримання ворсової поверхні в технології виробництва передбачено шліфування по лицьовій або бахтарм'яній поверхням. Велюр, виготовлений

із нижнього спилку, отриманого в результаті двоїння крупних шкур, використовують виключно для пошиття робочих рукавиць.

Шкіра зі шкур свиней – більш дешевий вид шкіри, але доволі міцний. За рахунок товщини та міцності шкіру використовують у виробництві зимових рукавичок на підкладці (наприклад, хутрі).

Для виготовлення рукавичок, окрім перерахованих, використовують і екзотичні види сировини – шкіра гусей та страусів, крокодилів, великих риб, змій тощо.

Традиційні технології виготовлення рукавичної шкіри останнім часом удосконалюють з метою підвищення пружно-пластичних властивостей шкіри та зменшення її залишкового видовження. Наприклад, для рукавичної шкіри відомий спосіб обробки ферментними препаратами [3]. Обробка проводиться після нейтралізації напівфабрикату при активності м'якшильної рідини 0,8-1,0 мл 0,1 н розчину гідроксиду натрію за температури 50-55 °С протягом 4-5 годин з наступним фарбуванням, промиванням, жируванням. Також проводяться дослідження з метою покращення властивостей рукавичної шкіри з овечої сировини, за рахунок внесення у технологічний цикл виробництва модифікації нерівномірною низькотемпературною плазмою [4]. Нерівномірна низькотемпературна плазма – фізичний метод модифікації матеріалів, де під дією електромагнітного поля відбувається нагрівання плазмоутворювального газу до стану плазми, яка за зниженого тиску впливає на структуру натурального капілярно-пористого матеріалу.

Якщо раніше рукавички виконували більш соціальну функцію, то на даний час їх широко використовують у повсякденному житті. Робочі, захисні, спеціальні, декоративні, іміджеві. Широкий асортимент рукавичок потребує специфічних властивостей матеріалу, з якого вони виготовлені. Не зважаючи на вид сировини, з якої виготовлено рукавички, їх споживчими особливостями є стійкість до багаторазового вигину, здатність набувати попередньої форми виробу після зняття навантаження, відповідність сукупності показників характеру та області застосування рукавичних виробів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Виды перчаточной кожи : [Електронний ресурс]. – Режим доступу до інформації: https://accent-sa.ru/pokupatelyam?journal_blog_post_id=17
2. Виды и разновидности натуральной кожи : [Електронний ресурс]. – Режим доступу до інформації: <http://kojservis.ru/statii/vidy.html>
3. Спосіб обробки шкіряного напівфабрикату : [Електронний ресурс]. – Режим доступу до інформації: <http://uapatents.com/5-108737-sposib-obrobki-shkiryanogo-napivfabrikatu.html>
4. Рахматуллина Г. Р. Технология перчаточной кожи с применением плазменной модификации / Г. Р. Рахматуллина, М. З. Дубиновский // Вестник технологического университета. – Т.18, №19. – 2015, С. 169-171.